

[Oluf Pedersen.]

Regeringen til at tage op til Overvejelse snarest et Forslag paa Linie med det Forslag om Arbejdspant, som blev fremsat af afdøde Godsinspektør Sofus Berthelsen og under 30. August 1927 tilstillet Landbrugsministeriets Kriseudvalg — man havde nemlig allerede i 1927 et saakaldt Kriseudvalg inden for Landbrugsministeriet. Rigtigt udformet vil et saadant Forslag paa sit Omraade sikre Haandværkerne og sikre ogsaa Ejendomsbesidderne Frugten af deres Arbejdsindsats, men naar dette sker, er dermed ogsaa løst Problemer, som man nu i en meget daarligere Form har søgt løst gennem Grundforbedringsloven og Loven om Fortrinsret i Høsten. Derfor bør Regeringen tage det Forslag fra Berthelsen op til Sikring af Arbejdets Ejendomsret.

I Afsnit IV om Dækningsbestemmelserne foreslaar vi i Stedet for §§ 44—51 Bestemmelser om en Formueafgift. I Regeringsforslaget er der Afgift af Bank- og Sparekasseindskud. Det er ligesom man hellere rører ved de smaa Sparere end ved Obligationsejerne. Vi er selvfølgelig imod denne Afgift. Det maa undre, at Afgiften af Mælk og Svin er opretholdt, en underlig Form for Krisehjælp til Landbruget. Tog man i Afgift i Stedet for de foreslaaede 2 pro mille alle 100 pCt., vilde der kunne blive meget større Hjælp til Landbruget end den, som de 2 pro mille vil give. For øvrigt er dette Princip det samme, som er gennemført i hele Puljesystemet.

I Lovforslagets § 45 fastsættes der for visse Selskaber en Afgift af Udbyttet, som ikke er helt ubegrundet, da en Del af disse Selskaber har opnaaet det store Udbytte ved den gennem Staten sikrede Udbytningsret over for Forbrugerne. Men vi foretrækker nu at afskaffe Tyveriet fremfor at lægge Skat paa det, og den Gevinst, som er ærligt fortjent, har Staten intet Krav paa. I Stedet for Konverteringsafgiften har vi i vort Forslag foreslaaet, at hele Grundværdien inddrages, og derved vil jo ogsaa hele Stigningen blive inddraget ifølge den af os foreslaaede § 9, og kun Konverteringens Indflydelse paa Jordværdien kan jo i øvrigt give moralsk Baggrund for en saadan Konverteringsafgift.

I den nye § 44 foreslaar vi, at der af alle faste Ejendomme een Gang for alle skal ydes en Formueafgift paa 30 pCt., et Beløb, som skal bruges til Overtagelse af Grundrenten. Da Overtagelsen drejer sig om 4 500 Mill. Kr. fradraget det tyvedobbelte af den ophævede Ejendomsskyld, som jo udgør 37½ Mill. Kr., den kapitaliserede

Værdi 750 Millioner, saa vil Grundværdien minus den kapitaliserede Værdi af den ophævede Ejendomsskyld være 3 750 Mill. Kr., svarende til de 30 pCt. af de 12 500 Mill. Kr.s Ejendomsskyld af faste Ejendomme paa private Hænder. Denne Godtgørelse vil med andre Ord ikke betyde en Lettelse for Ejendomme, men vil blot betyde en Ligestilling af alle Ejendomme uden Hensyn til, om deres Grundværdi udgør 5 pCt. eller 100 pCt. Uden denne Udligning vilde de med ubebygget Jord rammes urimeligt, medens de med store Bygninger og ringe Jordværdi beholdt deres Formue ubeskaaret ved Likvidationen. Rent principielt har Retsforbundet derved givet Udtryk for Ønsker om en vis Ligestilling af Formuer, hvis Anbringelse i Dag ikke behøver at være Udtryk for, hvor stor en Del af Formuen der er monopolskabt, og hvor stor en Del der er skabt ved eget Arbejde. Dette Synspunkt er i § 45 yderligere udformet saaledes, at Afgiften, der paalægges fast Ejendom, vel skal indbetales af Skødehaveren, men han skal selv kun udrede Afgiften svarende til den ubehæftede Del. For den behæftede Del gives der Regres over for dem, som gennem Obligationer, tinglæst i Ejendommen, er interesseret i denne. Dette Princip, som jeg anser for afgørende for, at en Overgang fra det nuværende System kan komme til at virke efter sin Hensigt, svarer til, hvad vi tidligere fra vor Side har foreslaaet: at Obligationsejerne skal deltage i den Ejendommen paalagte Grundskyld. Krav om, at Obligationsejerne skal deltage i en ny Grundskyld, er jo bl. a. rejst i Resolutioner herhjemme fra de fynske og lolland-falsterske Husmænd. Den ældste hjemlige Forkæmper herfor er vel nok Forstander Jakob E. Lange, som saa tidligt som i 80erne fik selve Henry Georges Tilslutning hertil. I dansk Lovgivning er dette Princip hævdet i Krigsskattelovene af 1848—50, hvor Skødehaverne til Gengæld for en paalagt Afgift fik Lov til at kvitte 1/3 i deres Rente.

Om Afgiftens Betaling fastsættes i øvrigt, at den kan udredes i Løbet af 25 Aar med 4/100 om Aaret + 4 pCt. Rente af Restbeløbet. De Midler, som vil indkomme gennem denne Afgift, svarer til den Godtgørelse, som Skødehaverne skal have.

Der er i § 46. fastsat nærmere Regler om Indfrielse af Obligationer og i § 47 Regler for Kredit- og Hypotekforeninger samt for pantsatte Obligationer. For Banker og Sparekasser er Problemet jo løst ved den gældende Lovgivning. I § 48 findes Regler for Betalingen, og i §§ 49 og 50 fast-